

Hoewelaken verliest markant politicus Jan Duijnhouwer

02-07-2015 07:08

In Memoriam

Henk Brinkman

Vorige week overleed Jan Duijnhouwer, oud-gemeenteraadslid voor PROgressief21, maar het zou hem tekort doen als ik hem niet ook liefhebbende echtgenoot, vader en opa noemde. Een gedreven mens, die zijn zieke lichaam niet over zijn geest wilde laten regeren. In de liefdevol opgestelde advertentie staat dat hij overleed omringd door zijn dierbaren. Een goede of mooie manier om dood te gaan. Maar kan de dood mooi zijn?

Duijnhouwer was zelf afkomstig uit GroenLinks, één van de drie partijen in het samenwerkingsverband van PRO21. In 2006 werd hij in de gemeenteraad verkozen en werd fractievoorzitter van PRO21. Hij bleef raadslid tot de verkiezingen van maart 2014. Daarna bleef hij nog actief voor de partij als commissielid. Hij had gehoopt nog wethouder te kunnen worden, maar, afgezien van de politieke verhoudingen, zat dat er niet meer in omdat hij getroffen werd door een ernstige ziekte, die hem heel kwetsbaar maakte.

Afgaande op de sprekersstatistieken die van de gemeenteraadsvergaderingen werden bijgehouden heeft de Nijkerkse politiek een enorme ouwehoer verloren. Steevast was hij de spreker met de meeste spreektijd. (Hoewel Aart Klompenhouwer hem vaak op de hielen zat). Jan Duijnhouwer was gepokt en gemazeld in onderhandelingen in zijn werk als vakbondslicid. Eindeloos werden standpunten herhaald om telkens een klein stapje vooruit te kunnen boeken. Uitgebreid lichtte hij zijn standpunten toe en probeerde hij anderen van de juistheid daarvan te overtuigen. En als hij weer eens een lang betoog had gehouden, sloeg hij zijn armen over elkaar en keek eens rond met een blik, die uitdrukte, dat anderen daar toch niet van terug zouden hebben. Des te verbazender was het dat Duijnhouwer na zijn actieve periode als raadslid zich op twitter stortte en in staat bleek om in 140 tekens zijn standpunten puntig te verwoorden. Een aanzienlijke beperking voor een veelspreker.

Duijnhouwer leek altijd aan het werk. Als ik na een raadsvergadering nog even wat informatie van hem nodig had, kreeg je dat prompt. Ook al was het half twee 's nachts. Evenzogoed kon je op een wat pissig en soms zelfs

chagrijnig mailtje rekenen als hij meende dat ik zijn standpunten niet juist had weergegeven.

Jan Duijnhouwer was volhardend. Hij heeft werkelijk alles uit de kast gehaald om Hoevelaken bereikbaar, maar vooral ook leefbaar te houden. Al liet hij nooit na te vermelden dat anderen zich net zo hard, zo niet harder inzetten. Mensen als Joyce Ramsbotham, Rob Wesselingh en zijn politieke opponent Boudewijn van der Woerd kregen van hem alle credits. Het moet hem enorm voldoening hebben gegeven dat alle wensen, waar hij zich voor inzette, in de aanbesteding voor knooppunt Hoevelaken zijn opgenomen. Dat werd een week voor zijn dood bekend. Een deel van het geluidsscherf bij Hoevelaken mag zijn naam krijgen. Dat verdiende hij.

In 2013 openbaarde zich een ernstige ziekte bij Duijnhouwer, waardoor hij uitermate kwetsbaar was en op de rand van een vulkaan leefde. Elke besmetting kon hem fataal worden. Toevallig belandden wij in het voorjaar van 2014 beiden in het ziekenhuis. Slechts een paar kamers van elkaar verwijderd. Maar we mochten niet bij elkaar op bezoek. We zouden een gevaar voor elkaar vormen. Maar via whatsapp hebben we die avond heel wat ervaringen gedeeld. Over onze ziekte, over de politiek, maar ook over heel persoonlijke zaken. Hoe hij genoot van Lenie en hoe dwars het hem zat dat hij zo voorzichtig hij met zijn geliefde kleinkinderen moest omgaan. Tot diep in de nacht appten we door. Tot lichte ergernis van de nachtzusters.

Jan Duijnhouwer was een gedreven en ambitieus politicus, maar telde zijn zegeningen. Bij de start van de verkiezingscampagne in 2010, bijeenkomsten die meestal worden gekenmerkt door een wat treurigstemmend enthousiasme, probeerde hij zijn partijgenoten te begeistere. Op de vraag wat de campagne moest opleveren, antwoordde hij enthousiast dat hij voor één zetel winst ging. Eén zetel.

Hij heeft nu een zetel in een andere omgeving gekregen. Natuurlijk een groene omgeving. En ongetwijfeld links van het midden.